

# J E T SPØKELSES HUS N624

Jeg og bestevennen min Anna gikk en tur for å lufte hunden min. Og akkurat da vi hadde tenkt til å snu så Anna et skummelt hus. Huset var veldig gammelt og det lå midt inni skogen. Jeg er redd så Anna. Vi bestemte oss for å ta en gikk inni huset. Døren knirket det var ekkelt. Plutselig skrek Anna. Hva er det så jeg? Jeg syntes jeg så noe bak gardinen. Det var sikkert ingen ting kom så går vi videre. Vi gikk opp trappen den knirket. Anna måtte på do. Skal vi gå så jeg. Ok så Anna. Og akkurat da vi skulle gå ned trappen stod noe som lignet et spøkelse med en blodøks. Vi skrek han gikk sakte opp trappa. Han lagde en ekkel lyd. Han så noe til oss. Kom dere ut av huset mitt og kom aldri tilbake. Han stod rett foran oss og så oss rett i øynene. Vi løp ned trappen og ut døren men når vi kom ut hadde vi glemt noe. Vi hadde glemt biskken. Nei så jeg. Vi må inn og hente han så Anna. Ja kom. Vi hørte biskken beffe. Det var ekkelt å høre på

Nå fant biskken. Men spøkelse var der så  
vi kunne ikke gå inn i rommet. Vi lurte  
på hva spøkelse holdt på med. Spøkelse  
lyftet blodøksa. Det så ut som han skulle  
drepe biskken. Og akkurat da skjedde det.  
Biskken var borte for godt. Vi skrek. Spøkel-  
se merket at vi var der. Han kom etter oss.  
Vi løp hjem. Vi sa til Kommunen at de skulle  
rive huset og det gjorde de. Og fra den da-  
en har jeg hatt marerett - resten av livet.

SLUTT !